

PREEKKRACHT Zondag 3 december 2017

God maakt dat ik kan lachen

Eerste Zondag van Advent (Genesis 21:6)

Alle mensen verlangen ernaar gezegend te worden. Dat er goede woorden over je worden gesproken, dat er goede dingen gebeuren in je leven, dat je iets van Gods goedheid ervaart, iets van het goede leven van Gods koninkrijk. In de Abraham-verhalen komt die zegen van God, waar alles mee begint (Gen. 12:2-3), steeds weer terug. 'Ik zal haar zegenen', zegt de HEER over Sara (Gen. 17:16).

Nieuwe mensen

Abram en Sarai krijgen nieuwe namen (Gen. 17:5 en 17:15). De verteller wil maar zeggen: er is vernieuwing nodig in mensenlevens wil de zegen van God erin kunnen doordringen. Een man en een vrouw op leeftijd gekomen - er valt niets meer te verwachten. Het zijn 'oude mensen'. Maar God kan iets heel nieuws doen, wat bij mensen onmogelijk is. Daarvoor is het 'theologische' gesproken nodig dat zij eerst 'nieuwe mensen' worden: door een nieuwe naam en ook door de besnijdenis van Abraham.

Lachen

Eerst belooft God aan Abraham dat Sara een zoon zal krijgen. Abram lacht (Gen. 17:17), als eerste, nog voordat Sara lacht (Gen 18:12). Het is een lach die duidelijk maakt hoe onvoorstelbaar en ongelooflijk het is wat God zegt. 'Lachen is een reactie van mensen op humor, of een uiting van blijdschap, opluchting of spanning.' 'De lachreflex kan optreden wanneer er een grote spanning of afstand zit tussen verwachting en werkelijkheid.' Het is ook de eerste keer in de Bijbel dat er gelachen wordt. We zijn hier ook bij de geboorte van de Joods humor. Deze is niet ontstaan "omdat Kedorlaomer uitgleed over een bananenschil, of omdat een Moabiet, een Kanaäniet en een Ammoniet samen in een vliegtuig zaten. Nee, met Abraham en Sara begon de joodse traditie van humor die uit nood wordt geboren" (Meir Shalev).

Isaak: lachen!

'Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk?' Dat zegt de HEER als Sara gelachen heeft over de boodschap dat ze moeder zal worden (Gen. 18:14). Het is niet zozeer een lach van ongelooft, maar de lach vanwege een onmogelijke mogelijkheid. En dat wordt de naam van de zoon die wordt geboren: Isaak, 'hij die licht'! En Sara geeft een prachtig getuigenis: 'Gód maakt dat ik kan lachen en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen' (Gen 21:6). Een lach van bevrijding en opluchting, omdat het onmogelijke toch mogelijk was!

Jezus: God maakt dat ik kan lachen?

Als we dit verhaal in Adventstijd lezen, gaan onze gedachten als vanzelf naar die andere (deze keer: jonge, ongetrouwde) vrouw die moeder zal worden. 'Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je. Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet hem Jezus noemen' (Luc. 1:28-31). Er staat niet dat Maria lacht als ze dit hoort. Wel zingt ze een tijdje later een lied: 'Mijn ziel prijst en looft de Heer, mijn hart juicht om God, mijn redder' (Luc. 1:46-47). Ook hier is er sprake van een 'onmogelijke mogelijkheid'. Ook nu is er een oude vrouw (Elisabet) die zwanger zal worden (Luc. 1:36). Ook op dit moment klinken deze woorden: 'Want voor God is niets onmogelijk' (Luc. 1:37). Neem dat mee de Adventstijd in: 'Lach! En laat de lach gepaard gaan met: 'zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder.' Gods redding tovert een lach op ons gezicht!

Om te lezen

Genesis 17:15-22

Genesis 18:9-15

Genesis 21:1-7

Lucas 1:26-38

Romeinen 4:18-25

Om over te praten

1. Waarin ervaar jij Gods zegen in jouw leven? Naar welke zegen verlang je?
2. Wat vind jij ervan dat Abraham en Sara lachen als ze horen dat ze vader en moeder worden?
3. Op welke momenten zeg jij: 'Is ook maar iets voor God onmogelijk?'
4. Welke rol speelt de lach in jouw geloofsleven?
5. Hoe kan de Adventstijd je helpen om weer meer te leren lachen?

Websites

www.josdouma.nl

www.levenindekerk.nl

www.plantagekerkzwolle.nl

Plantagekerk
Zwolle